

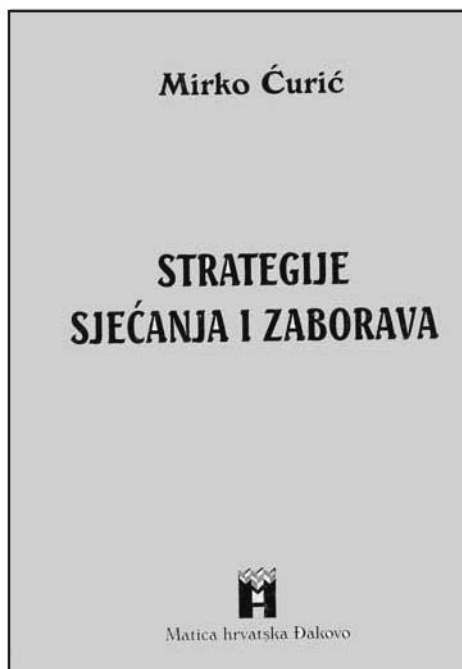
Mirko Ćurić: Strategije sjećanja i zaborava

Matica hrvatska Đakovo, 2001.

Devedesete godine prošloga stoljeća, unatoč velikim problemima izazvanim srpskom agresijom na Hrvatsku, u kulturološkom smislu za Đakovštinu su bile izuzetno plodne. Uspostavom neovisne Republike Hrvatske kulturnoj sceni u Đakovštini širom su se otvorila vrata. I u ratnim godinama, punim nacionalnog zanosa i poleta, đakovačke kulturne ustanove (Centar za kulturu, Gradska knjižnica i čitaonica, Muzej Đakovštine, Radio Đakovo, Matica hrvatska, Društvo ljubitelja starina, Turistička zajednica Grada Đakova) promicale su kulturne vrijednosti svoga kraja. U posljednjoj dekadi dvadesetoga stoljeća objavljeno je puno više knjiga nego li do devedesetih godina 20. stoljeća. Posebno važnu ulogu u izdavačkoj djelatnosti imala je đakovačka Matica hrvatska koja je od

1994. godine do danas objavila 24 naslova, što svakako ne bi bio veliki broj, ali znajući za financijske poteškoće, ova brojka je više nego respektabilna. Jedan od ključnih projekata đakovačke Matice je pokrenut 1998. godine - Đakovački susreti hrvatskih književnih kritičara, kao jedinstvena manifestacija na području cijele Hrvatske

Đakovačka književnost je devedesetih godina doživjela svoju renesansu. Uz već priznatog književnika za djecu Adama Rajzla, 1996. godine svojim romanom prvijencem (Povratak u doba jazza) pojavljuje se i Mirko Ćurić (rođen 1964. godine u Đakovu) koji svojom pojavom, i kao urednik Đakovačkog glasnika, pokreće đakovačku književnu scenu. Drugi roman (Pavelićeva oporuka) Ćurić objavljuje 2000. godine i njime u potpunosti potvrđuje svoj književni talent. Uključujući se u rad Đakovačkih susreta hrvatskih književnih kritičara, Ćurić

razvija i svoj kritičarski opus, objavljujući pretežitio svoje kritike u Đakovačkom glasniku.

Kao rezultat kritičarskog rada objavljuje i svoj kritičarski prvijenac - *Strategije sjećanja i zaborava*, (2001.) u izdanju đakovačke Matice hrvatske. U Prosllovu, sam autor kaže: "...Đakovački susreti hrvatskih književnih kritičara, koji se od 1998. redovito održavaju uoči Đakovačkih vezova, pokazali su mi da novinske književne kritike i ogledi zahtijevaju, kada ih se sakupi kritična masa, sabiranje na jednom mjestu - u knjizi. Tako sam, eto, u knjizi *Strategije sjećanja i zaborava* sabrao sam dio tekstove koje sam o knjigama i književnosti pisao u posljednjih desetak godina..."

Knjiga je podijeljena u tri dijela. Prvi dio nosi naslov "Strategije sjećanja i zaborava" u kojem je autor iz svoga kritičarskoga diskursa ukazao na djela đakovačkih pisaca što je, po prvi puta, sustavan kritičarski pregled đakovačke književne scene. Prvi Ćurićev tekst govori o bardu hrvatske književnosti Ranku Marinkoviću i njegovu posljednjem romanu "Never more" (1993.), mladom Tomislavu Zajecu i njegovu prvom romanu "Soba za razbijanje" i Osječaninu Josipu Cveniću i romanu "Kraljica noći". Osim ovih imena, autor procjenjuje i djela đakovačkih pisaca (Anđelko Haner i Antun Kalman Šems: Naš grad a mi u njemu, Margarita Žigić: Vukovarske uspomene, Ruška Stojanović-Nikolašević: Anina druga mama, Stanko Andrić: Dnevnik iz JNA i druge glose i arabeske).

Drugi dio "Igre riječima" donosi kritike đakovačke poezije koja je posebice u drugoj polovici devedesetih godina izuzetno živa. Autor nam donosi prikaze zbirki pjesama Zdravka Cicvarića (*Životom protiv života*), Ruže Elez Lazarov (*Potraži me u mojim pjesmama*), Ivana Balena (*Te Deum*), Franje Džakule (*Raglednice, Baštinik drveta*) i Silvije Amramović (*Smotana vizija Spandale*).

U trećem dijelu "Pogled na tamnu stranu mjeseca" autor donosi prikaze objavljenih publicističkih djela kao i zborničkih knjiga. Ovo poglavlje Ćurić otvara *Pretiskom pravopisa đakovačkoga biskupa Antuna Mandića*, nastavlja knjigom đakovačkog biskupa dr. Marina Srakića "*Zabrana školskog vjeronauka u doba komunizma*, kritikama o prvom i drugom Zborniku Đakovačkih susreta hrvatskih književnih kritičara, djelu đakovačkog svećenika Emerika Gašića "*Kratki povijesni prikaz biskupija Bosansko-Đakovačke i Srijemske*", Mire Šole "*Moji razgovori s njima*", "*Đakovačkoj čitanci*" Helene Sablić-Tomić i Gorana Rema, Zvonka Benešića "*OD ZPD-a do PIK-a Đakovo*" i završava Herodotovom *Poviješću*.

Kao dodatak ovom kritičarskom pregledu đakovačke, a i, doduše samo dijelom hrvatske književnosti, Ćurić svoju knjigu završava književnim pregledom "Hrvatska prozna književnost na kraju XX. stoljeća, tekstom objavljenim u Vjesniku Đakovačke i Srijemske biskupije broj 1/2000.

Knjiga "Strategije sjećanja i zaborava" nagrađena je Poveljom uspješnosti Julije Benešić petih Đakovačkih susreta hrvatskih književnih kritičara. Vrijednost ove knjige prepoznaje se u činjenici da Ćurić, osim hrvatskih imena i relevantnih naslova, veliki prostor u svome kritičarskom opusu daje i lokalnim autorima i na taj način promovira lokalnu književnost, koja se iz objektivnih, ali i subjektivnih razloga, često jako slabo čuje u hrvatskoj metropoli. Iako je Ćurić dislociran od Zagreba, to ne umanjuje njegovu sustavnost na reagiranje na pojave u književnosti. Velika vrijednost kritičarskoga rada Mirka Ćurića je njegov pristup promatranju književnih djela u kojima nema doze osvetoljubivosti i kao strastveni čitatelj i pisac, Ćurić svoj književni rad zaokružuje i bavljenjem književnom kritikom na što s obzirom na svoju naobrazbu i potencijal ima apsolutno pravo.

Za svoj književni rad Ćurić je primio vrijedno priznanje. Krajem 2002. godine primljen je u Društvo hrvatskih književnika što je za ovoga mladoga književnika još jedan poticaj da i dalje ustrajno radi na promicanju đakovačke i slavonske književnosti.

Miro Šola